

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 167/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. R. S., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva nebyť mučený ani podrobený krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 7 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28 T 87/2008 z 28. septembra 2010, rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2 To 27/2010 z 1. júna 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Tdo 8/2012 z 9. februára 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2012 doručená sťažnosť M. K., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva nebyť mučený ani podrobený krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 7

ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 28 T 87/2008 z 28. septembra 2010, rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 27/2010 z 1. júna 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Tdo 8/2012 z 9. februára 2012.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza: *„Podľa môjho názoru došlo voči mne k porušeniu čl. 16 ods. 2 Ústavy SR a tiež čl. 7 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd na základe tejto skutočnosti: V konaní pred Okresným súdom v Žiline sp. zn. 28T/87/2008 som bol usvedčený z obzvlášť závažného zločinu podvodu a rozsudkom tohto súdu zo dňa 28.09.2010 som bol podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) rokov a podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený na výkon tohto trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok mi bol, okrem časti týkajúcej sa náhrady škody, potvrdený odvolacím Krajským súdom v Žiline sp. zn. 2To/27/2010 zo dňa 1.6.2011 a dovolanie, ktoré som proti tomuto rozsudku podal, Najvyšší súd SR odmietol Uznesením sp. zn. 6Tdo 8/2012 zo dňa 9.2.2012.“*

3. Sťažovateľ v svojej sťažnosti poukazuje na *„neprimeranosť uloženého mi trestu, nakoľko trest v takejto výmere 16 rokov za uvedený skutok považujem za naprosto neprimeraný, odporujúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák., predovšetkým čo sa týka jeho úmernosti. Mám za to, že takto vysoký trest za uvedený čin je v rozpore so zásadou humanizmu, ktorá zahŕňa ochranu páchatel'a, jeho resocializáciu či sociálnu integráciu, čo má zásadný význam pre dosiahnutie jeho účelu. V danom prípade sa ustanovenie Tr. zák. o tzv. asperačnej zásade evidentne dostalo do rozporu s princípmi vyjadrenými v čl. 16 ods. 2 Ústavy SR a čl. 7 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ktoré však, ako súčasť slovenského právneho poriadku majú v zmysle Ústavy prednosť pred zákonmi im odporujúcimi; takže v dôsledku formalistickej aplikácie § 41 ods. 2 Tr. zák. na môj prípad bolo porušené moje základné ľudské právo zaručené mi Ústavou SR v čl. 16 ods. 2 a taktiež v čl. 7 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.“*

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Žiline v súvislosti s rozhodnutím o výške trestu svojim rozsudkom sp. zn. 28T/87/2008 zo dňa 28.9.2010 porušil základné právo sťažovateľa M. K., ktoré mu vyplýva z čl. 16 ods. 2 Ústavy SR a z čl. 7 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

2. Krajský súd v Žiline v súvislosti s rozhodnutím o výške trestu svojim rozsudkom sp. zn. 2To/27/2010 zo dňa 1.6.2011 porušil základné právo sťažovateľa M. K., ktoré mu vyplýva z čl. 16 ods. 2 Ústavy SR a z čl. 7 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

3. Rozsudok Okresného súdu v Žiline sp. zn. 28T/87/2008 zo dňa 28.9.2010 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/27/2010 zo dňa 1.6.2011 sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu v Žiline, aby v nej znovu konal a rozhodol.“

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy

zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

8. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

9. Podľa čl. 16 ods. 2 ústavy nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

10. Podľa čl. 7 ods. 2 listiny nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

11. Podstatou námietok sťažovateľa je tvrdenie, že rozsudkom okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu bolo porušené jeho základné právo nebyť mučený ani podrobený krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa čl. 16 ods. 2 ústavy a čl. 7 ods. 2 listiny. K porušeniu uvedených základných práv podľa sťažovateľa došlo z toho dôvodu, že mu bol v dôsledku formalistickej aplikácie § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený neprimeraný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť rokov, ktorý odporuje zásadám ukladania trestov a je v rozpore so zásadou humanizmu.

12. Pre posúdenie návrhu na začatie konania je rozhodujúce, ako sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca vymedzí predmet konania v návrhu na rozhodnutie, t. j. v petite. Tvrdenia, ktoré uplatňuje sťažovateľ mimo petitu sťažnosti, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou považuje iba za súčasť jeho argumentácie (m. m. III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07, IV. ÚS 279/07).

V danom prípade sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, namieta v petite sťažnosti porušenie svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 2 ústavy a čl. 7 ods. 2 listiny len rozsudkom okresného súdu sp. zn. 28 T 87/2008 z 28. septembra 2010 a rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 To 27/2010 z 1. júna 2011.

13. Sťažovateľ sa v petite svojej sťažnosti nedomáha, aby ústavný súd konštatoval porušenie označených práv uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tdo 8/2012 z 9. februára 2012, ktorým bolo odmietnuté dovolanie sťažovateľa, ani nežiada zrušenie predmetného uznesenia najvyššieho súdu. Z tohto dôvodu ústavný súd považoval námietky sťažovateľa proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tdo 8/2012 z 9. februára 2012 len za súčasť jeho argumentácie. Z uvedeného dôvodu sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval len vo vzťahu k v petite označeným rozsudkom okresného súdu a krajského súdu.

14. Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

15. Ústavný súd zistil, že napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 28 T 87/2008 z 28. septembra 2010 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 To 27/2010 z 1. júna 2011 nadobudol právoplatnosť 1. júna 2011.

16. Sťažovateľ doručil svoju sťažnosť ústavnému súdu až 16. mája 2012, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre tento druh konania pred ústavným súdom. Sťažnosť podaná ústavnému súdu 16. mája 2012 bola preto podaná oneskorene.

17. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2012